

RADY PRAKTYCZNE

TREŚĆ NUMERU: Podwieczorek — *F. Ilkowska*. Czem zajmując najmłodszą dźiatwę — *J. Komorowska*. Ubranka dziecięce. Zabawki z pudełek od zapalek — *M. Brzósłówna*.

Nasza forma.

Tak wyglądamy na „Dzieńdobry“ i na „Dobranoc“.

Podwieczorek

Ach, mamusiu, jak się cieszymy, że same naszykujemy do podwieczorku...

Niski stolicek nakryty kolorową serwetą, trochę świeżych kwiatów w kryształowym wazoniku i kilka ożywionych dziecięcych twarzątek, pochylonych nad małymi nakryciami. Wzajemne częstowanie się i zachęcanie do jedzenia, no i oczywiście bardzo ożywiona rozmowa, taka, jaką prowadzą „dorośli” przy „dużym stole”.

To podwieczorek dziecienny, jeden z tych posiłków, podczas których można uchylić cokolwiek rygor grzecznego siedzenia przy stole i dać dziecku, względną swobodę jedzenia i wypowiadania się.

Dzieci naogół jedzą niechętnie osobno, wolą siedzieć razem z dorosłymi i „brać” choćby niemy udział w ogólnej rozmowie.

Jedzenie przy osobnym stoliku nabiera jednak specjalnego uroku, o ile damy dzieciom zupełną samodzielność w zorganizowaniu tego posiłku. — A więc niech dzieci same nakryją stół serwetą, niech postarają się o kwiaty i ustawią nakrycia, potem niech przyniosą chleb, masło, miód, owoce i t. d. — Oczywiście same zasiądą przy stoliku i same rozdzielą sobie jedzenie.

Przy tej sposobności wykażą one swoją energję i samodzielność, rozwijać się w nich będzie poczucie uprzejmości i gościnności, a jednocześnie taki podwieczorek, stanowić będzie dla dzieci, wielką przyjemność i rozrywkę.

Oczywiście, że mamusia czuwać będzie nad tym samodzielnym podwieczorkiem, ale czynić to musi bardzo oględnie i delikatnie, zostawiając dzieciom jak najwięcej swobody.

F. Ilkowska.

Hanka częstuje swego gościa..

Czem zająć najmłodsze dzieci?

Biedzą się często Mamusie i pytają nas w listach czym zająć dziatwę najmłodszą od lat 1 — 2? Trudna z tem sprawa. Dzieci w tym wieku są tak żywe, tak męcząco ruchliwe, że najmiłszą chyba ich zabawą jest rwanie i rozrzucanie, a polem ich popisu jest wysuwanie szuflad i pudełek i wyrzucanie zeń wszystkiego. A jednak musimy je czemś zająć, bo one chcą czegoś zmiennego — bo zbudziło się w nich pragnienie czynu samodzielnego, które się wypowiada przez powyżej wspomniane łamanie — suwanie — rwanie.

Zacznijmy więc od paru zabawek dla najmłodszych. 1) „Brząkawka“ w postaci laleczki, osadzonej na patyczku, uszyta przez nas samych z gałganków — ozdobiona dzwonkami, zajmie jakiś czas nawet samodzielne dziecko, przez poruszanie i brząk, przez przechylanie niby w ukłonie i t. d.

2) „B i — ba — bo“ w postaci główki człowieczka lub zwierzątka w formie rękawiczki, nałożonej na rękę tak, że przez poruszanie palców ręki możemy tej postaci nadawać zmienne stale a zabawne ruchy, które z dodaniem odpowiedniej mimiiki i głosów wywołają stały śmiech zadowolenia, będzie pożyteczną zabawką.

Z papieru mamy o wiele więcej tematów łatwych do zrobienia: n. p. ustawianie stworzeń papierowych robionych na pręde. Z pasków papieru, odpowiednio wyginając robimy kaczki lub gąski — pasą się nam one lub płyną ustawione szeregami — ulatują zdmuchiwane z powierzchni stołu. Również łatwą zabawą jest fruwający motylek — ptaszek — pływająca rybka, wycięte z papieru, nawleczone na nitkę do patyczka, jak wędka. Gdy poruszamy patyczkiem, robiąc odpowiednie ruchy, nasz ptaszek, lub motylek fruwa a rybka płynie.

Najbardziej jednak samodzielną zabawą i urozmaiconą będą klocki. Kupione pudełko jest nieraz drogie; możemy więc sami zrobić z pudełek od zapalek oklejonych i pomalowanych, lub oklejonych kolorowym papierem. Dalej omawiana jest b. skomplikowana robota zabawek z pudełek od zapalek — które starsza dziatwa z wielkiem zamięłowaniem wykonuje sama. Inny rodzaj możemy mieć tanio zrobiony z drzewa. Listewki płaskie na 1 — 2 ct. a szerokie na 3 — 4 ct. tnijemy na części równe. Dobry rozmiar daje nam wielkość pudełka od

U B R A N K A

DZIECIĘCE

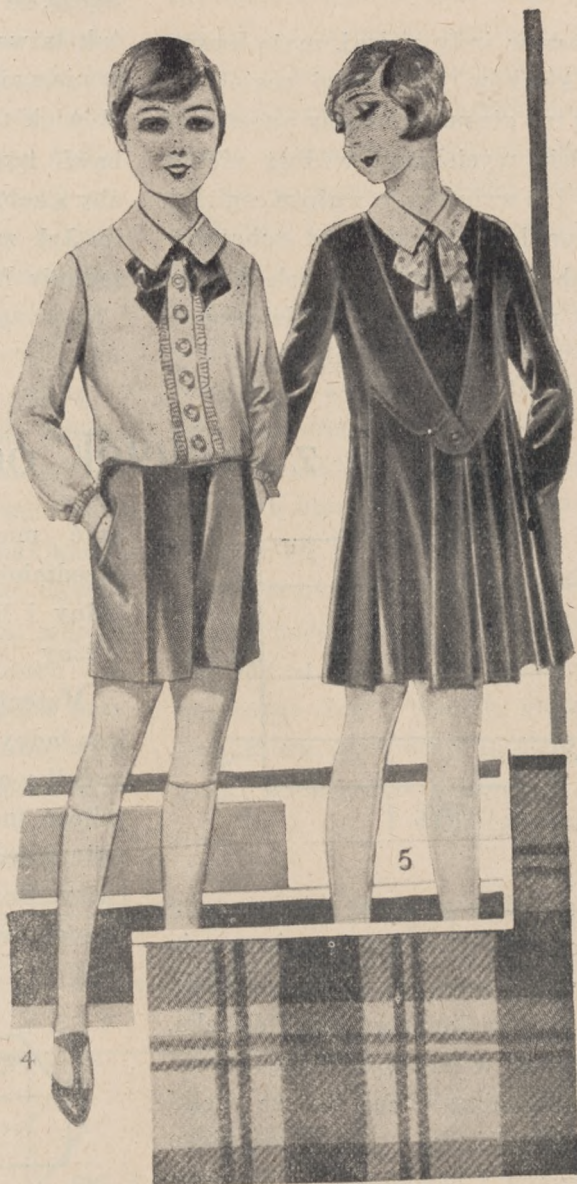
1) Sukienka dla dziewczynki od lat 5—spódniczka i wykończenie jak pasek, mankiety, pliska przy szyi z wełny w kratę. Do spódniczki przyszyta bluzeczka z gładkiej wełny.

2) Skromna sukienka z kremowego szewiotu dla dziewczynki od lat 3 — przybrana granatowymi pliskami.

3) Sukienka z tweedu dla dziewczynki od lat 7-10 — zeszyta z kamizelką—bluzeczka z jasnej flory lub surowego jedwabiu. Praktyczny rodzaj ubrania dziecka, gdyż bluzeczkę łatwiej jest przeprać niż całą wełnianą sukienkę.

4) Ubranko dla chłopca od lat 3 do 10-11. Spodenki z granatowego szewiotu — bluzka z gładkiej wełny, krawat z kolorowej wstążki.

5) Strojna sukienka z welwetu z przodu wstawienie z jedwabiu. Kokarda z deseniowej wstążki.

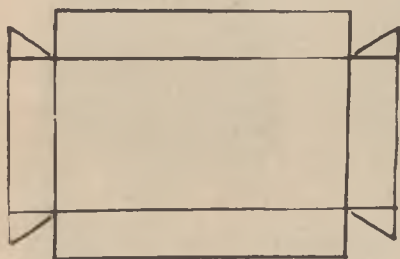
zapalek. Możemy naciąć ich dużo przez co mamy swobodę. Klocki takie są i cegielką i krówkami i wszystkim, co chcemy. Muszą być wygładzone, aby nie kałeczyły rączek.

Jeszcze inny rodzaj, może lepszy, jest klocków w postaci cegiełek z gliny lub gipsu. Zbieramy pudełka od zapalek, wyciskamy według nich z gliny lub wylewamy z gipsu cegielki. Są one ładne, mogą być zabarwione lub ozdobione na bokach. Klocki same nasuwają pomysły dziecku —

coraz to nowe zabawy; podczas gdy inne zabawki muszą być kierowane więcej ręką starszych. Dają się łatwo przystosować w zabawie do humoru małych główek i ruchliwych rączek. Sądę, że zrobienie tych zabawek jest tak łatwe, iż każda matka może się w nie zaopatrzyć. Zaznaczam jednak, iż wiek ten samodzielnie krótko się bawi, trzeba mu stale dopomagać, aby z zabawy nie przechodziło w psootę. Jak zrobić te zabawki i inne na żądanie Matek opiszemy.

I. Komorowska.

Zabawki z pudełek od zabawek

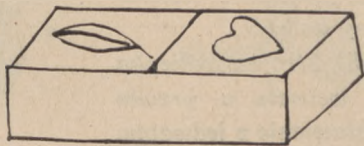

RYS. 1

Wszystkim zapewne wiadomo, jaką rolę w wychowaniu odgrywają zabawki; szczególnie najprostsze, wykonane w domu w oczach dziecka, i możliwie, w miarę sił, z jego pomocą. Taka zabawka ma zawsze wielki urok dla dziecka, jest przez niego szanowana i chroniona od zniszczenia. Trzeba więc umożliwić i dostar-

czyć mu materiału, żeby każdy przedmiot zrobiony przez dziecko był ładny i budził w nim zmysł estetyczny.

Materiału do łatwych i prostych lecz ładnych zabawek, dostarczą nam pudełka od zapalek, które tak łatwo zebrać możemy, a damy dzieciom miłe zajęcie na długie jesienne wieczory. Do tej roboty oprócz pudełek przygotować trzeba: papier koloro-

RYS. 2

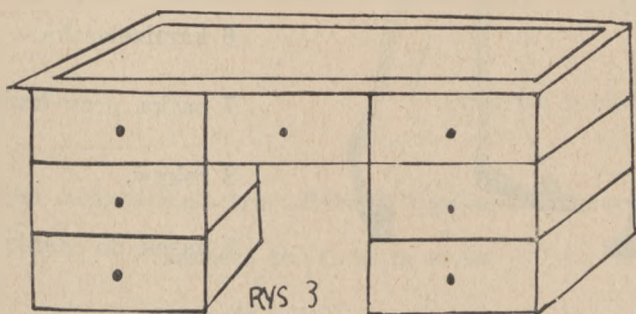
wy, syndetikon, oraz klajster z mąki żytniej.

Najpierw zrobimy domino. Wierzch pudełka oklejmy białym lub jasnym szarym papierem tak, żeby papier zachodził za kanty takowego. Później weźmiemy papier kolorowy: ciemno-zielony, bordo, lub brązowy, odmierzymy równo żeby boki dochodziły do białego kantu, i wytniemy kształt jak wskazuje rys. 1. Gdy już pudełko oklejone, wytniemy z papieru kolorowego serduszka, listeczki, kółka lub kwadraciki i przykleimy na białym wierzchu pudełka rys. 2. Na domino trzeba 28 pudełek i tu pomysłowość dziecka ma szerokie pole do działania, trzeba bowiem domino ładnymi wycinankami ozdobić. Przy naklejaniu uważać należy na kolejność układanych wzorów, np. jeżeli na jednym pudełku przykleimy serduszko i listek, to na następnym trzeba przykleić serduszko i jakąś nową wycinankę, jajeczko lub co dziecko samo sobie obmyśli.

Robota biurka też dosyć łatwa. Bierzemy 7 pudełek, zewnętrzne podłużne boki pudełka oklejamy brązowym papierem. Wysuwamy pudełko szufladki, i oklejmy z obu stron zewnętrzne ścianki takowych. Z jednej strony do każdej szufladki wsuwamy w środku 2 małe złote paciorki, od których nitkę przykleimy od strony wewnętrznej małym kwadracikiem papieru. Paciorki ozdobią szufladkę i ułatwią wysuwanie jej. Następnie tak przygotowane pudełko skleimy razem rys. 6. Wykroimy z tektury prostokąt odpowiedniej wielkości, a okleiwszy go brązowym papierem, przykleimy do biurka. W środku nakleimy jeszcze: zielony lub czerwony papier, zastępujący sukno.

W ramach krótkiego artykułu trudno podać wszystkie otrzymane z pudełek od zapalek zabawki; pozostało jeszcze dużo: domki, otomanka, klocki, cegielki i wiele innych, które dzieci same zrobić mogą.

M. Brzósówna.

Nasza forma

Jak zapowiadaliśmy na tabliczce do Nr. 19 podajemy krój ślicznej sukienki dla dziewczynki na lat 6 (model 2 z N. 17 M. M.) odpowiedni również i dla starszej panienki.

Sukienka zrobiona z pepitki lub tweedu, kółeczko u szyi, kamizelecza i wypustka u mankieta z surowego jedwabiu lub odpowiednio dobranej flory. Pasek skórkowy.

Forma na tablicy:

- 1 przód,
- 2 plecy,
- 3 spódniczka,
- 4 kółeczko u szyi,
- 5 pasek,
- 6 kamizelecza,
- 7 patka przy kamizel.,
- 8 rękaw,
- 9 pasek do mankieta,
- 10 mankiet.

